

Produktionsinfo

Regi: Krzysztof Kie lowski
Manus: Krzysztof Kie lowski
Längd: 98 min
Produktionsland: FR/PL/CH
Premiär i Sverige: 2003
Medverkande: Juliette Binoche, Benoît Régent, Florence Pernel, Charlotte Véry, Hélène Vincent, Philippe Volter, Claude Duneton, Hugues Quester, Emmanuelle Riva, Florence Vignon, Daniel Martin, Jacek Ostaszewski, Catherine Therouenne, Yann Trégouët, Alain Ollivier, Isabelle Sadoyan, Pierre Forget, Philippe Manesse, Arno Chevrier, Idit Cebula, Stanislas Nordey, Jacques Disses, Michel Lisowski, Yves Penay, Philippe Morier-Genoud, Julie Delpy, Zbigniew Zamachowski, Alain Decaux, Julie Gayet

Filmografi, urval:

1989 Dekalog, sze
1989 Dekalog, trzy
1990 Zycie miejskie
1991 La Double Vie de Véronique
1993 Trois couleurs : Bleu
1994 Trois couleurs : Blanc
1994 Trois couleurs : Rouge
2006 Cinema 16: European Short Films (European Edition)

Om filmen

Julies man och dotter omkommer. Slawomir Idziaks foto fångar något som inte så lätt kan uttryckas i ord. Såväl visuellt som tematiskt är filmens granskning av det "franska" indränkt i blått (franska revolutionens symbol för frihet!) och är snarare en filosofisk betraktelse över sorg och frihet än en skildring av sorgearbete.

Julie flyr smärtan, men makens ofullbordade symfoniska hyllningsverk till Europas enande hemsöker henne, konfronterar henne med det förflutna, hennes egen kreativitet, livets komplexitet, "meningen" och kärleken... Kan den som upplevt kärlek aldrig bli fri? Är sorg inget som ska "övervinnas" utan rentav helande och en väg mot känslomässig frihet?

Om regissören

Krzysztof Kieslowski är en av de mest inflytelserika filmskaparna i modern tid. Han utvecklade ett eget filmspråk, och Stanley Kubrick hyllade honom för hans sällsynta begåvning och skicklighet att dramatisera idéer. Utöver förmågan att konkretisera etiska problem präglas hans verk av existentiella frågeställningar och tillfälligheternas spel med fokus på mänskliga relationer, men han förklarar aldrig sitt laddade, sensuella bildspråk utan lutar på vår förmåga att känna och reflektera.

Hans idag bekanta poetiska berättarstil fick sitt genombrott med *Dekalogen* (1989). Sen följde *Veronikas dubbelliv* (1991) och *Trikolorentrilogin* (1993–94). Filmer med tydliga logiska manus, vilka han alltid i nära samarbete med manusförfattaren Krzysztof Piesiewicz lade mycket energi på. Musiken, komponerad av vännen och tonsättaren Zbigniew Preisner, är viktig och har ofta en central roll i hans berättande.

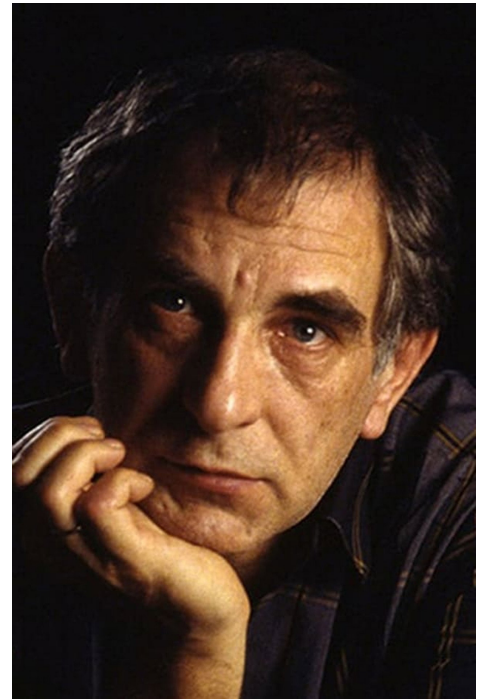
Kieslowski (1941-96) föddes i Warszawa och växte upp i en romersk-katolsk miljö men betraktade sig själv som agnostiker. Efter några terminer på teaterhögskolan i Warszawa avbröt han studierna och sökte regilinjen på den berömda filmskolan i Łódź där han utexaminerades 1968.

Han började som dokumentärfilmare och lät utan egentlig politisk agenda sin kamera registrera stadsbors, arbetares och soldaters liv och etiska dilemman. Ändå kom skildringarna av polskt vardagsliv i konflikt med myndigheterna. *Workers '71*, som följer några arbetares diskussioner om masstrejkerna 1970, tilläts bara visas i hårt censurerat skick. *No End*, förvisso om politiska rättgångar, kritiserades hårt av både regeringen och kyrkan och hans filmer kom, om de inte direkt totalförbjöds, att utsättas för ständiga censuringrepp. Hans fyra sista filmer producerades utanför Polen, huvudsakligen med franska medel. Prisad på de flesta filmfestivaler rankas Kieslowski bland de viktigaste filmregissörerna och hans verk ingår i filmutbildningar över hela världen.

Referenser

Kieslowski om Kieslowski (Norstedts 1993). En intervjubok av Danusia Stok med förord av Mikael Timm i vilken Kieslowski beskriver sitt liv och arbete.

Det indre mørke: Et essay om melankoli (Oslo: Scandinavian University Press, 2004). Förf. Espen Hammer, professor i filosofi vid forskningsinstitutet Temple University, Philadelphia, USA.

Krzysztof Kieslowski

Källor: . Bildmaterial om inte annat anges © [themoviedb.org](https://www.themoviedb.org)

Nästa film; " visas den 10/3
